

ادامه از صفحه اول

کیمیای خردورزی

درحالی‌که روش جزمی، آدمی را از این‌گرفته مهم عبور نمی‌دهد و احتمال دستیابی به یافته‌های نادرست و در نتیجه اقدام ناروا فزونی می‌گیرد و تنها در مواردی نادر است که برعکس آن رخ داده و گاه و تنها گاه باشد که کودکی نادان، به خطا بر هدف زند تبری. به‌گونه‌ای که اگر در متن کامل همین حکایت باب سوم گلستان نیز تامل شود، درمی‌یابیم که سعدی، قدر تدبیر را افزون‌تر خوانده و در صدرش نشانده است. خطای دیگری را که به دوری انسان معاصر از دانش و درپیش گرفتن روش علمی برای حل مسئله انجامیده، می‌توان در برابرناستن روش علمی با استقرا جست‌وجو کرد. درصورتی‌که استقرا تنها یکی از رویکردها و نیز فرایندهای دست‌یافتن به پاسخ درست و دستیابی به حقیقت یا واقعیت بوده و سراسر تاریخ علم نیز نشان می‌دهد که رویکرد قیاسی، اگر نزد پژوهشگران و دانشمندان قدری بالاتر نداشته، هیچ‌گاه خفیف‌تر نبوده است. شاید ریشه این خطا در تمیز روش استقرا بر حرکت از جزء به کل و جمع‌آوری داده‌هایی باشد که اغلب شواهد تجربی نامیده می‌شوند و سپس آزمون تجربی آنها و تعمیم به کل جامعه است. درحالی‌که در روش قیاسی، قوت نظریه نه بر شواهد تجربی که بر قدرت استدلال‌های منطقی استوار است، این خطا در تاریخ علم نیز گاهی رخ داده است که اوج آن را می‌توان در تقوُّق‌طلبی اثبات‌گرایان و علمی‌دانستن نظریه‌های اثباتی به گونه‌ای افراطی و غیرعلمی تلقی‌کردن نظریه‌های هنجاری به گونه‌ای تفریطی، به تماشا نشست.در کنار دلیل پیش گفته، به نظر می‌رسد که شاید مؤثرترین عامل مگر-عربی بسیاری از تصمیم‌گیران به بهره‌گیری از روش علمی و پژوهش، نیاز این روش به حوصله، تأمل و دقت است. روش علمی، از نخستین مرحله آن که تعریف مسئله یا پرسش اصلی است تا آخرین مرحله که ارزیابی نتایج و یافته‌هاست، مطالعه دقیق، بررسی گزینه‌ها، جمع‌آوری داده‌ها و آزمون آنها، به‌ویژه آزمون‌های آماری و در نهایت مقایسه و تجزیه و تحلیل یافته‌ها را ضروری می‌کند که هم قدری زمان‌بر است و هم به نیروی فراوان نیاز دارد و کیست که نداند مفاهیمی مانند حوصله، دقت و تأمل از عناصر کم‌یاب و گران‌بهای امروز به شمار می‌آیند. اگر پیشرفت و گستردگی فضای مجازی و شکل و محتوای مطالب جاری در آن، به مجموعه عوامل پیش‌گفته اضافه شود، می‌توان ریشه‌های عدم تمایل گروهی از مسئولان، سیاست‌گذاران و مدیران را در سازمان‌ها و حتی برخی دانشگاه‌ها به استفاده از روش علمی و کارشناسی در تصمیم‌گیری و همچنین بی‌تفاوتی بسیاری از جوانان، منتقدان و سخنرانان نسبت به نظریه‌های کارشناسی در دآوری آنان نسبت به مسائل و رویدادهای ریز و درشت جامعه به خوبی دریافت. در این سطرها، می‌توان شواهد فراوانی را از دنیای واقع برای اثبات ادعاهای پیشین برشمرد. کافی است در کشور خود به برخی تصمیم‌ها و اقدام‌ها در سطح کلان از سوی قوای مختلف و نهادهای اثرگذار یا در سطح خرد به عملکرد برخی سازمان‌ها، بنگاه‌ها، خاورها و افراد قدرتمند در سال‌های اخیر نگاهی افکند. بررسی‌های شخصی نگارنده در برخی موارد، به‌ویژه در حوزه اقتصاد، نشان می‌دهد گاهی در سیاست‌گذاری‌های اقتصادی از سوی دولت‌ها یا مجلس، درباره عامل مهمی که آثار گسترده‌ای بر سطوح و شئون مختلف اقتصادی و معیشت مردم دارد، حتی دفرچه صمدبرگی که نشان‌دهنده بررسی‌های کارشناسی مبتنی بر روش‌های علمی و پژوهشی باشد، وجود ندارد و روشن نیست که تصمیم اتخاذشده با اقدام صورت‌پذیرفته، از چه پشتوانه عقلی و استدلالی برخوردار بوده است.کاستی مضاعف در این زمینه، در عرصه برخی از شاخه‌های علوم انسانی و اجتماعی، برجسته‌تر می‌نماید. صرف‌نظر از مجادله‌های رایج در علوم تجربی مانند آنچه اکنون بین طرفداران طب سنتی و پزشکی مدرن جریان دارد، با کمی اغماض می‌توان گفت که در زمینه‌هایی مانند پزشکی، مهندسی ساختمان و معدن و نظایر آن و حتی صنایع دفاعی، سیاست‌گذاران و مدیران ایرانی، توجه به اصول علمی و لحاظ‌کردن این اصول، عوامل و فرایندها در تصمیم‌گیری و اقدام را به‌خوبی پذیرفته و به این سبب موفقیت‌های چشمگیری نیز به دست آورده‌اند که جای مباحث فراوان دارد. این در حالی است که در حوزه‌هایی مانند اقتصاد و علوم اجتماعی، کم‌ترین اتکا به روش علمی پژوهش و تصمیم‌گیری و اقدام صورت می‌پذیرد.

ادامه در صفحه ۴

آگهی مناقصه عمومی (تجدید) نوبت اول

شهرداری محمدشهر درنظردارد بر اساس بودجه مصوب سال ۱۳۹۹، پروژه های ذیل را از طریق برگزاری مناقصه عمومی به پیمانکاران واجد شرایط به شرح ذیل واگذار نماید. لذا از کلیه متقاضیان دعوت بعمل می آید حداکثر تا پایان وقت اداری روز چهار شنبه مورخ ۱۳۹۹/۱۰/۱۰ با مراجعه به واحد امور قراردادهای شهرداری ضمن واریز ۵٪ سپرده پیمان به عنوان سپرده شرکت در مناقصه نسبت به اخذ اسناد مناقصه اقدام نمایند. سایر اطلاعات و جزئیات در اسناد مناقصه مندرج شده و هزینه چاپ آگهی به عهده برنده مناقصه می باشد.
شبان ذکر است پرداخت مبلغ قرارداد به صورت ۲۰٪ نقد و ۶۰٪ تهاتر میبایشد .

ردیف	موضوع	مبلغ مناقصه(ریال)	مبلغ سپرده (ریال)
۱	تکمیل پارک گلها	۱۰/۰۰۰/۰۰/۰۰۰	۵۰۰/۰۰۰/۰۰۰

سعید صفری —شهر دار محمدشهر

گفته آمده تا زیر میز بزند! در جمع دانشجویان ارزشی در مراسم سالگرد ۱۶ آذر هم گفته بود خودش را برای انتخابات آماده می‌کند. زیر میز زن به شیوه رئیس سابق صداوسیما البته قبلا رونمایی شده است. ادعای او نوعی کپی‌کاری از رفتار سال‌های اخیر رئیس سابق دولت است که خود را نماینده مردم و در ساحت اپوزیسیون برخی نهادهای قدرت چا می‌زند و از این طریق دنبال جذب رای‌اندی. مدل دیگری از پوپولیسم. احمدی‌نژاد با کلی‌گویی به برخی اشخاص و نهادهای حمله می‌کرد؛ ضرغامی هم بدون اینکه دقیقا مشخص کند مخاطبش چه کسی یا چیست، حرف‌های به‌ظاهر جذاب می‌زند و تویتت می‌کند: «در نظام مدیریت کشور، «راز بقا» در سکوت و همراهی است. «راز رشد» در تنویریزکردن منویات اصحاب قدرت و «راز حذف» در مشاوره صادقانه و کارشناسانه! دولت آینده باید زیر میز این بازی بزند»، گویی او نه اکنون و نه سال‌ها پیش، هیچ سمت و مسئولیتی نداشته و این توصیفات درباره خودش و دیگر هم‌قطاران‌اش صدق نمی‌کند؛ نکته‌ای از که چشم کاربران فضای مجازی در نمانده است و دقیقا از همین زاویه تویتت عجیب او را دستمایه طنز قرار داده‌اند. همین هم باعث یک جدل تویتتری بین او و حسام‌الدین آشنا شده است؛ تاجایی‌که آشنا در واکنش به همین تویتت ضرغامی از او پرسیده: «سلام‌علیکم؛ با این تقسیم‌بندی الان شما در هم متعجب نکرذ. از همین آذر با دانشجویان، از مواضع گذشته خود دفاع کرده و گفته از نظر بنده عملکرد رسانه ملی در حوادث ۸۸ یکی از قله‌های خوب کارنامه صداوسیما در آن زمان است. کارنامه صداوسیما خیلی خوب است. خبر حضور ضرغامی برای انتخابات البته مسئله جدیدی نیست و کسی را هم متعجب نکرد. از همین زمان که از صداوسیما خارج شد و میهمانی‌های صحانه‌اش با چهره‌های راست و چپ را رسانه‌ای کرد تا برخی اظهارنظرها و موضع‌گیری‌های عجیبش که اصرار داشت خودش را مرضی‌الطرفین و منصف و حتی روشنفکر نشان دهد، حاکی از چنین تصمیمی برای آینده بود. آن‌قدر مواضعش تویتت‌هایتان داشت که بارها سوژه گزارش‌های

برای ما طنز است؛ چون تا جایی که یادمان می‌آید کسانی که زیر میز زندی یا می‌خواستند بزنند، الان نه‌تنها نیست و منصبی ندارند، بلکه...». حالا کسی که منتقد حوادث سال ۸۸ بوده، مجوز پخش اعتراف‌های فعالان سیاسی را از صداوسیما در آن سال داده و به قول خودش در مصاحبه با «شرق» هماهنگی و همکاری نزدیکی برای پخش این اعتراف‌ها با نهادهای مسئول داشته است، گفته که می‌خواهد زیر میز بزند! او به‌تازگی نیز در نشست ۱۶ آذر با دانشجویان، از مواضع گذشته خود دفاع کرده و گفته از نظر بنده عملکرد رسانه ملی در حوادث ۸۸ یکی از قله‌های خوب کارنامه صداوسیما در آن زمان است. کارنامه صداوسیما خیلی خوب است. خبر حضور ضرغامی برای انتخابات البته مسئله جدیدی نیست و کسی را هم متعجب نکرد. از همین زمان که از صداوسیما خارج شد و میهمانی‌های صحانه‌اش با چهره‌های راست و چپ را رسانه‌ای کرد تا برخی اظهارنظرها و موضع‌گیری‌های عجیبش که اصرار داشت خودش را مرضی‌الطرفین و منصف و حتی روشنفکر نشان دهد، حاکی از چنین تصمیمی برای آینده بود. آن‌قدر مواضعش تویتت‌هایتان داشت که بارها سوژه گزارش‌های

سیاست

جدل تویتتری رئیس سابق صداوسیما و مشاور روحانی درباره ۱۴۰۰

ضرغامی می‌خواهد زیر کدام میز بزند!؟

عکس از آبرو عظیم‌پورسیاستی

رسانه‌ای شد.به نظر می‌رسد همه جنجال‌های اخیر دیگر او مثل رسانه‌ای‌کردن اختلافاتش با حسن روحانی و حتی دعوای لفظی‌اش یا او در جلسات شورای عالی مجازی و شورای عالی انقلاب فرهنگی که به قهر روحانی، توقف برگزاری جلسات و حتی عدم دعوت از ضرغامی در بازه‌ای کوتاه به این جلسات ختم شد، همه با اهدافی خاص صورت گرفته است. ضرغامی بارها با تکرار این عبارت که من سیاست اصلاح‌طلب و اصولگرا نمی‌شناسم بلکه مرد و نامرد می‌شناسم، به دنبال گرفتن ژست یک سیاسی مستقل بود و با رسانه‌ای‌کردن اختلافاتش و هجمه‌هایش به شخص دوم مملکت، دنبال ارائه چهره‌ای شجاع از خودش؛ غافل از اینکه آن عقبه اصولگرایی و کارنامه مدیریتی‌اش بر صداوسیما، به‌ویژه در سال ۸۸، هنوز در ذهن مردم حک شده و نقد و حمله به روحانی هم که این روزها نقل محافل رسمی و غیررسمی و رسانه‌ای است، چندان به شجاعت نیاز ندارد.

عزت‌الله ضرغامی عضو شورای عالی انقلاب فرهنگی، سوادا پاستور را در سردارد، اما کار برایش چندان راحتی نیست. برای همین شاکتی شده که چرا دو مینی‌بوس اصولگرا می‌خواهد وارد کارزار

۱۴۰۰ شود! حتی در غیاب اصلاح‌طلبان قوی، آن‌قدر رقیب در جریان اصولگرایی دارد که اجازه ندهند پای او به راحتی به پاستور برسد. در شرایطی که جامعه روحانیت گفته می‌خواهد میدان‌دار عرصه انتخابات ۱۴۰۰ شود و برخی تشکل‌های دیگر مانند جبهه پایداری هم می‌خواهند رأسا وارد عرصه انتخابات شوند، ضرغامی به ادعای خودش و در راستای همان ژست مستقل گرفتن، ارتباطش با همه اینها قطع است! از او در رابطه با شورای ائتلاف رسیده شده و گفته است: «بنده از سال ۹۶ به دلیل اینکه عملکرد دوستان را دیدم، هیچ‌گونه ارتباطی با آنها ندارم». ضرغامی از چهره‌هایی بود که در فهرست رأی‌گیری ائتلاف جمنای همان جبهه مردمی نیروهای انقلاب اصولگرایان برای انتخابات آن سال قرار داشت، اما رأی لازم را کسب نکرد و کنار گذاشته شد.

این روزها در همان شبکه‌های اجتماعی هم بسیاری از کاربران ارزشی که سوادای دولت جوان انقلابی دارند و آن را در ناصیه افرادی همچون سعید جلیلی، سعید محمد و مهرداد بذریاش می‌بینند، به ضرغامی همچون عقبه مدیریت سنتی اصولگرایی نگاه می‌کنند که برخی اظهارنظرهای ریزگارگی او در ربودن دل همه و ژست‌های دموکرات‌منشانه‌اش باعث شده حتی برای اصولگرایان جوان نیز غیرقابل‌اعتماد به نظر برسد؛ حتی اگر همه تلاش‌هایش را هم به‌کنند تا به آنها چراغ سبز نشان بدهد مانند سخنانش در مراسم ۱۶ آذر اخیر که گفته بود: «ممکن است کسی پیر باشد و انگیزه و توان اجرایی هم نداشته باشد؛ مانند امام(ره) که از همه جوان‌تر بود و تا روز آخری که از دنیا رفت، پرشور بود. رهبر معظم انقلاب هم در مورد شادیه سلیمانی همین را می‌گویند که اگر شهید زنده بودند تا ۱۰ سال دیگر هم مسئولیت داشتند. دولت جوان و کارآمد این نیست که حتماً رئیس آن ۳۰ساله باشد. اما دولت بعد، دولت ۱۴۰۰، باید دولتی باشد که یکی از اهداف و شعارهایش درباره جوان‌کردن بدنه دولت باشد. من با قدرت‌گرفتن جوانان موقوم، اما جنگ بر سر قدرت اشتباه است.

تعیین محارز قانونی برای تغییر قانون اساسی، چرا این موضوع از سوی مجلس در حال پیگیری است؟ شرط اول تغییر قانون اساسی، فرمان رهبری و شرط انتهایی آن تأیید قانون اساسی در یک رفراندوم سراسری است، رخدادی که تنها یک بار و در سال ۱۳۶۸ در ایران اتفاق افتاده است. فرایندی که از ابتدا تا انتها در روند تغییر و اصلاح قانون اساسی و حتی اصلاح متن قانون نیز در حوزه اختیارات مطلق مجلس نیست که مجلس انتظار داشته باشد در تفسیر متن صریح قانون اساسی به‌طور حتمی نهاد نخست‌وزیری بسته به نظر سیاسی آنها احیا شود. این کارشناس حقوقی خاطرنشان کرد: نمایندگان مجلس مگر نمی‌دانند که با این‌کار اختیارات مردم در انتخاب رئیس دستگاه اجرایی گرفته می‌شود و این اختیار به نماینده‌های مردم واگذار می‌شود که در حقیقت حقوق جامعه را در انتخاب رئیس دستگاه اجرایی زیر سؤال می‌برد. با توجه به شرایط سیاسی کشور که تنها عرصه جدی ظهور و بروز قدرت رای مردم تعیین رئیس‌جمهور به دست مردم است، اگر هم چنین موضوعی از سوی مجلس به تصویب برسد، قطعاً مردم این قدرت انتخاب را از خود سلب نمی‌کنند و با توجه به نقش کمرنگ احزاب در فضای سیاسی کشور، تغییر نظام ریاستی به پارلمانی پشتوانه لازم را ندارد و شهروندان به اعمال چنین تغییراتی در قانون اساسی رأی مثبت نخواهند داد. نمایندگان کمیسوین‌های طرح برنامه، حقوقی و تدوین و تنقیح قوانین فراورش پارلمانی با توجه به پنج‌چانویهم درباره همه‌پرسی «بازنگری در قانون اساسی» می‌گوید: در مسائل بسیار مهم اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و فرهنگی ممکن است اعمال قوه مقننه از راه همه‌پرسی و مراجعه مستقیم به آرای مردم صورت گیرد و اگر این مهم از شهروندان رسیده شود، نظر مخالفان نظام پارلمانی با توجه به شرایط حاضر نیز بیشتر خواهد بود؛ زیرا تغییر نظام ریاستی به پارلمانی مستلزم بستر قانونی قوی و مؤثر و رعایت اصول دموکراسی است که در حال حاضر در ایران شاهد آن نیستیم.

او در پایان توضیح داد: داشتن نظام پارلمانی زمانی می‌تواند مفید باشد که احزاب در آن نقش فعال و تعیین‌کننده‌ای داشته باشند؛ حال اینکه با فیلتر نهادهای نظارتی و شورای نگهبان، داشتن حزب‌های مختلف و احزاب قوی و شناسنامه‌دار قطعا امکان‌پذیر نبوده و تخصص‌گرایی و عدالت‌محوری به انزوا خواهد رفت و جای خود را به قدرت‌طلبی تک حزبی خواهد داد. فراورش جمهوری اسلامی ایران نیز مستند به فصل چهاردهم قانون اساسی در موارد ضروری به نظر مقام رهبری و با مشورت مجمع تشخیص مصلحت نظام در حکمی خطاب به رئیس‌جمهور موارد اصلاح یا متمم قانون اساسی از سوی شورای بازنگری قانون اساسی اقدام می‌شود. حال که این موضوع بیشتر از سوی نامدنگان مجلس مطرح و پیگیری می‌شود، سؤال این است که با وجود

حدود ۳۰ سال از تغییر قانون اساسی، اظهاراتی در مراجع حقوقی و سیاسی کشور درباره تغییر دوباره نظام سیاسی ایران از ریاستی به پارلمانی به گوش می‌رسد. عده‌ای داعیه بازگشت به نخست‌وزیری را دارند؛ حال اینکه گویا فراמוש کرده‌اند این مسئله مغایر اصل تفکیک قوا در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران است؛ چراکه در نظام پارلمانی بین قوه مجریه و قوه مقننه جدایی مشخصی وجود ندارد و تفکیک قوا انجام نشده است. از سوی دیگر، برخی از اصول قانون اساسی با ویژگی‌های نظام پارلمانی سازگاری ندارد؛ نمونه آن اصل ۱۱۴ قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران که رئیس‌جمهوری را به‌عنوان رئیس هیئت دولت، منتخب مردم می‌داند نه پارلمان. با این توضیح که نظام ریاستی مبتنی بر تفکیک مطلق قواست، اما نظام پارلمانی مبتنی بر تفکیک نسبی قوا بوده و یا درنظرگرفتن تأثیر قوه مقننه و قوه مجریه و مدل تأثیرگذاری و نفوذ بر یکدیگر، ایراداتی به طراحان این سناریو همراهداشتن رئیس‌جمهوری آینده در زمین نمایندگان مجلس مطرح است.

به اعتقاد این کارشناس حقوق، عدم توافق نظر احتمالی رئیس‌جمهور با مجلس شورای اسلامی از یک سو و عدم توافق احتمالی رئیس‌جمهور و نخست‌وزیر از سوی دیگر یا اختلاف‌های مهم و متعدد بین رئیس‌جمهور و نخست‌وزیر در حوزه عملی، مدت زمامداری کابینه وابسته به حفظ ائتلاف پشتیبان آن در قوه مقننه و در نهایت بده‌بستان‌های جناحی و شخصیتی، وابستگی کابینه به قوه مقننه و نظام دورنمایی، رئیس واقعی و رئیس اسمی و عدم اتکا به رای و نظر مردم تنها بخشی از ایرادهای نظام پارلمانی است.

او با اشاره به این موضوع که «سیدگی به طرحی که نیاز فعلی جامعه نیست»، ادامه داد: مسائل مهم‌تری ازجمله بودجه و موارد معیشتی و بهداشتی که باید به آن پرداخته شود از یک سو و موضوعات درخورتوجهی که اگر ضرورت بازنگری در قانون اساسی صورت گیرد، نسبت به اصلاح مقدم‌تر هستند از سوی دیگر، این سؤال را به ذهن می‌آورد که چه ضرورتی مجلس را به این موضوع ترغیب کرده است که با وجود وظایف مهم و موضوعاتی که به دلیل نبود قانون جامع یا نظارت‌های لازم، در آن بخش‌ها با مشکلات بسیاری مواجهیم، نگران اصلاح و بازنگری نظام حکمرانی و ریاست قوه مجریه شود؟!

قاسم‌کردی افزود: مگر نه اینکه تغییر نظام حکمرانی نیازمند تغییر قانون اساسی است و برای بازنگری در قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران نیز مستند به فصل چهاردهم قانون اساسی در موارد ضروری به نظر مقام رهبری و با مشورت مجمع تشخیص مصلحت نظام در حکمی خطاب به رئیس‌جمهور موارد اصلاح یا متمم قانون اساسی از سوی شورای بازنگری قانون اساسی اقدام می‌شود. حال که این موضوع بیشتر از سوی نامدنگان مجلس مطرح و پیگیری می‌شود، سؤال این است که با وجود

خبر

روحانی:

مبنای ما از ابتدای شیوع کرونا، علم‌گرایی بود نه پندارگرایی

● **ایبنا:** رئیس‌جمهور در جلسه ستاد ملی مبارزه با کرونا با بیان اینکه حدود ۱۰ ماه است که مردم عزیز ما با ویروس خطرناکی مواجه شده‌اند، گفت: «اعتماد مردم باعث شد که ما موفق شویم؛ خیلی‌ها خواستند اخلال در این موضوع ایجاد کنند، مردم را ناامید کنند، اما ستاد ملی مبارزه با کرونا با مسئولیت‌پذیری جلو رفت و امروز مشکلی نداریم که حل‌وفصل نشود». حسن روحانی ادامه داد: «ما به کانال ۵۰۰ نفر فوتی در روز رسیده بودیم که البته به کانال ۲۰۰ فوتی رسیده‌ایم که امیدواریم با تلاش همه مردم این عدد باز هم در هفته‌های آینده کاهش‌ی باشد. همواره این موضوع باید مورد تأکید ما، صداوسیما و رسانه‌ها باشد و آن خطر عادی‌انگاری است. هر زمان گمان کنیم که کرونا مسئله مهمی نیست، ابتدا شیوع مجدد خواهیم داشت و بعد از آن مگر‌ومیر در پی خواهد آمد که این بسیار خطرناک خواهد بود». رئیس‌جمهور گفت: «آزموده را آزمودن خطاست؛ در این مدت دیدیم که هر وقت ازدحام و تردد داشتیم و اجتماعات بدون مراعات پروتکل‌های بهداشتی زیاد شد، بلافاصله با پیک شیوع مواجه شده‌ایم. اکنون باید در بخش‌های مختلف مراقبت کنیم؛ به‌ویژه اینکه در این بیماری تنها بحث پزشکی مطرح نیست، بلکه مسائل اقتصادی، فرهنگی و اجتماعی نیز مطرح است. سلامت موضوع اول است، اما تنها موضوع نیست، بلکه اقتصاد، مسائل اجتماعی و آموزش نیز از مسائل بعدی است که باید مورد توجه قرار گیرد». او عنوان کرد: «ما باید خوشحال باشیم که از آغاز بیماری نه تردید کردیم، نه تعلل کردیم. به محض اینکه در چهارشنبه ۳۰ بهمن سال گذشته دو مورد مبتلا به کووید۱۹ تأیید شد و وزیر بهداشت این مسئله را در جلسه هیئت دولت اعلام کرد، من همان‌جا گفتم که بلافاصله به مردم اطلاع دهیم. علی‌رغم اینکه شب انتخابات بود و کار برای ما سخت می‌شد، اما به مردم اعلام کردیم». روحانی با اشاره به رفتار مقامات برخی کشورها در مواجهه با این ویروس گفت: «تفاوت مهم ما با سایر کشورها این بود که حادثه را پذیرفتم، در حالی‌که برخی کشورها منکر آن بودند. در کشوری مانند آمریکا آن آقایی که رئیس‌جمهور بود و البته هنوز هم چند هفته‌ای از حضورش باقی مانده، از همان ابتدا ویروس را انکار کرد و آن را یک سرماخوردگی و چند عطسه ساده برشمرد و گفت که یک ویروس عادی است. اما الحمدلله در ایران هیچ‌گاه انکار در کار نبود و بلافاصله پاسخ بهنگام. اگر ما در اجرای یک مسئله تأخیر ایجاد کنیم، نتیجه می‌توانست بسیار بد باشد». او ادامه داد: «البته در همان روزهای اول در برخی استان‌ها به‌هم‌ریختگی ایجاد شد، اما بلافاصله در شش اسفند اعلام کردیم که جز در مواردی که ستاد ملی اعلام می‌کند، در باقی موارد همه چیز به روال عادی است. همچنین گفته شد که در این خصوص فقط یک جا دستور می‌دهد و جای دیگر حق دستور ندارد که البته این بر مبنای مصوبه شورای عالی امنیت ملی بود که به تأیید مقام معظم رهبری رسید». رئیس‌جمهور با بیان اینکه مبنای ما از ابتدای شیوع ویروس، علم‌گرایی بوده است، گفت: «نه دولت، نه وزارت بهداشت و نه هیچ‌کس بر مبنای متخصصان، به روشنی و به خوبی اعلام کردند و تقریباً حرف متخصصان ما با حرف دنیا همسان بود. پس ما پندارگرایی نکردیم و علم‌گرایی را در دستور قرار دادیم. خوشبختانه اعتماد سیاسی و اعتماد اجتماعی که کشور ما به خوبی حفظ شد، یعنی ما بحران اعتماد پیدا نکردیم که حالا به دستورات متخصصان عمل شود یا نه؛ یعنی مردم ما تردید نکردند و واقعا با ستاد ملی همکاری کردند. البته یک سری رسانه بیگانه ضدایرانی‌ی کارهایی کردند، اما ناموفق بودند مانند همیشه». او افزود: «برای واکسن هر اقدامی که لازم بوده انجام شده و انجام خواهد شد. برای ساخت واکسن در داخل تلاش‌ها در حال انجام است و دولت آماده هرگونه کمک به شرکت‌های دانش‌بنیان است. برای خرید واکسن نیز با توجه به اینکه هنوز WHO واکسنی را رسماً تأیید نکرده، اما واکسن‌هایی را که وزارت بهداشت مؤثر می‌داند، دستور دادیم که واکسن‌ها خریداری و تهیه شود. هماهنگی لازم نیز با بانک مرکزی انجام شده و واکسن‌ها را وارد خواهیم کرد».

روح‌الله زم‌اعدام شد

● **ایبنا:** دادسرای عمومی و انقلاب تهران اعلام کرد: «سحراک‌امروز ۲۲ آذرماه ۱۳۹۹ حکم اعدام «روح‌الله زم»، مؤسس و گرداننده رسانه معاند آم‌بنیوز، اجرا و به‌در مجازات آویخته شد». سخنگوی قوه قضائیه سه‌شنبه ۱۸ آذر در پاسخ به پرسشی مبنی بر اینکه آیا حکم اعدام روح‌الله زم در دیوان عالی کشور تأیید شده است، گفت: بله، در حدود بیش از یک ماه قبل، دیوان عالی کشور به این پرونده رسیدگی کرده و حکم صادره از دادگاه انقلاب دراین‌باره به تأیید دیوان عالی کشور رسیده است.